

Universitätsbibliothek Wuppertal

Quatuor D. N. Jesu Christi Euangeliorum Versiones per antiquæ duæ, Gothica scil. et Anglo-Saxonica

Junius, Franciscus

Dordrecht, 1665

Alphabeti Gothici [et] Anglo-Saxonici

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-702](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-702)

A L P H A B E T I

GOTHICI

ANGLO-SAXONICI

FIG. POT.

FIG. POT.

ⱱ.	A.	
Ⱳ.	B.	
ⱳ.	G.	Quatenus respondet literis C, G, vel K.
ⱴ.	D.	
Ⱶ.	E.	
ⱶ.	F.	
ⱷ.	G.	Quatenus respondet J con- sono.
ⱸ.	H.	
ⱹ & I.	I.	
ⱺ.	K.	
ⱻ.	L.	
ⱼ.	M.	
ⱽ.	N.	
Ȿ.	O.	
Ɀ.	P.	
Ⳁ.	Q.	
ⳁ.	R.	
Ⳃ.	S.	
ⳃ.	T.	
Ⳅ.	TH.	
ⳅ.	U.	
Ⳇ.		Valet sequens V, vel C aut Q aspiratum.
ⳇ.	W.	Quandoque & γ ῥιδόν.
Ⳉ.	CH.	Vel x Græcum.
ⳉ.	Z.	

A	a.	ⱱ	a.
B	b.	Ⱳ	b.
L	c.	ⱳ	c.
D	d.	ⱴ	d.
Ɔ	e.	Ⱶ	e.
F	f.	ⱶ	f.
Ɔ	g.	ⱷ	g.
h	h.	ⱸ	h.
I	i.	ⱹ	i.
K	k.	ⱺ	k.
L	l.	ⱻ	l.
Ɔ	m.	ⱼ	m.
N	n.	ⱽ	n.
O	o.	Ȿ	o.
P	p.	Ɀ	p.
R	r.	Ⳁ	r.
S	s.	ⳁ	s.
T	t.	Ⳃ	t.
Ɔþ.	ð. þ.	TH	th.
U	u.	U	u.
Ɔ	v.	W	w.
X	x.	X	x.
Y	y.	Y	y.
Z	z.	Z	z.

Anglo-Saxones ʒ vel ʒ abbreviate scribunt pro and. Item þ pro ðæt vel þæt. nec non i pro vel. Sensum adhæc imperfectum, denotant unico puncto: at perfectum, concludunt tribus punctis hunc in modum: dispositis.

Sensum imperfectum, denotant Gothi unico puncto: perfectum verò, duplici.

Ϝ i. e. ϝϣ

Nè hæc vacaret pagella, placuit adjicere doctorum aliquot testimonia de Anglo-Saxonico nostro Ð & þ. de Islandico etiam ꝥ / ac Runico ꝥ & Ꝧ / Anglo-Saxonico illi Ð vel þ apprimè cognatis.

JOANNES LELANDUS, Angliæ Antiquarius, in Commentariis suis in Cygneam cantionem (edit. Londini, CIO IO XLIII.) ad vocem *Deiri*, sic scribit: *Θις Græcum est, Fera Latinum; unde Saxones damas & cervos Deire patrio appellabant vocabulo: hac autem scribendi lege, ut Θ Græcum in D verterent, transfixa primâ literæ parte virgulâ, quam & Thom suâ nominabant linguâ, quod virgula spinulæ exhiberet speciem.* Hæc Lelandus noster.

RUNOLPHUS JONAS, Islandus, in Grammaticâ suâ Islandicâ (edit. Hafniæ, CIO IO CLI.) pag. 2. habet sequentia. *ꝥ è Runico Alphabeto in hodiernum [suum] transtulerunt [Islandi.] Hæc enim duplicem habet sonum. Nam in fine dictionis posita, vel post vocalem in eadem syllabâ, valet d: e. g. Naaf Naad / Gratia; Maþur Madur / Homo. In initio autem dictionum collocata, valere videtur Hebræorum Thau. Sonat enim non prorsus Th, sed quiddam crassius cum sibilo quodam, quasi Tsh. Quæ pronunciandi ratio Britannis & Gallis hodièq; non infrequens est. Nomen olim habuit þuþ / nunc þom appellatur. Sic ille.*

OLAVS WORMIUS, Antiquitatum Danicarum vindex, in Literaturâ Runicâ (edit. Hafniæ, CIO IO CLI.) cap. XIII. pag. 77. editionis 2da. hoc tradit de Runico suo ꝥ / quod *Duþ* appellatur: *þ præterquam quod D notat Latinorum, peculiare etiam quippiam obtinuit, quod commodè aliis exprimi non potest; non solum quod aspirationem simul includat, etiam non punctatum (i. e. licet non sit þ seu Stungen Duþ:) verum quod eximium quid habeat in pronuntiatione, quod non à quovis ritè efferi potest. Hinc factum, quod in Islandiâ adhuc inter vulgatas retineatur. Intermedium enim sonum habet inter D & T cum aspiratione. Quin & Leges præscæ Anglorum à Danis rogatæ, etiamnum hanc literam, tanquam nullâ aliâ commodè exprimendam, retinent. &c.*

Paginam complebit Nob. HENRICUS SPELMANNUS, Anglus, qui in Alphabeto Anglo-Saxonico, quod primo Conciliorum Tomo (edit. Londini, CIO IO C XXXIX.) præmisit, hæc notavit:

Ð } *Th* propriè reor pronuntianda ut Θ in Θις, & *th* in
 þ } *thing* Anglico.

þ } *Th* tanquam *th* in *that* vel *this*: sed confunduntur hi
 þ } *characteres à scriptoribus.*

Sic vir amplissimus; qui & ipse hujus majorum nostrorum linguæ Professore publicum munificè ornavit stipendio.

T. M.

I N I-